

MAGYAR KURIR.

Indült Bécsből, Pénteken, Augustus' 24-dikén, 1827.

A m é r i k a.

K o l u m b i a — A' Karakasban kijövő El-Reconciliador nevű Ujságban Jun. 20-dikán egy proklamátzió találtatott, melyet Bolívar az azelőtt való napon intézett a' Kolumbiaiakhoz. Így szoll hozzájuk: — „

„Kolumbiaiak! A' ti ellenségeitek azon törekednek, hogy semmivé tegyék Kolumbiát. Kötelességem őtet megtartani. —

„Már 14-dik esztendeje, mióta én az egész népnek tsak nem tellyes megegyezésével 's kívánsága szerint Vezérlőtök vagyok. A' Respublika' ditsősségének és boldogságának minden periódusaiban szívem' tökéletes egyenessége szerint lemondottam a' fő hatalomról. Semmit nem ohajtottam olly nagyon, mint hogy eme' semmi felelettel nem tartozó erőhatalmat, a' tyrannusságnak ezen eszközét, letehessem. De elhagyjalak-é benneteket éppen a' veszedelemnek napján? Méltó tselekedet volna-é ez egy polgár-katonához? Elszántam magamat arra, hogy minden veszedelmekkel szembe szálljak inkább, mint sem azt elnézzem, hogy a' fejetlenség a' szabadságnak 's a' rebellió a' Constitütziónak helyét, bitangolják. —

„Mint polgárt, mint szabadítót, mint előlülőt arra kényszerit engem' az én kötelességem, hogy magamat érettetek feláldozzam. Útnak indulok tehát a' Respublika' déli tartományaira, hogy életemet és ditsősségemet veszedelmeztessem 's benneteket azon hitszegettektől megszabadítsa-

lak, kik, minekutánna legszentebb kötelességeiket lábaik alá tapodták, a' haza-árulás' zászlaját felemelni, 's a' leghűségesebb és a' mi oltalmazásunkra legméltóbb tartományokra fegyveres kézzel beütni mérszlettek (azon Kolumbiai sergeket érti, kiket Gen. Bustamente fellázasztván, Peruból, Quayaquillbe béütöttek). —

„Kolumbiaiak! A' nemzet' szavát elfojtotta ezen új Prétoriánusok' Cohorsa, melly magának arra hatalmat mérszlett venni, hogy azon fő Hatalomnak, melynek engedelmességgel tartozik, törvényt írjon elejibe. A' nemzetnek Fejedelmi jusait bitangolni mérszlette. Az Országlásnak minden alapjait megsértette. Egy szóval, a' Kolumbiai sergek, Perú segítő társai, a' magok' tulajdon hazájokban a' Respublika' omlásaira egy új és idegen országlási alkotmányt akarának felépíteni, 's rágalmasaikat 's egyéb undokságaikat annyira üzték, hogy ezen tekintetben még a' mi régi ellenségeinket is fellyül haladták. —

„Kolumbiaiak, betsület-érzésekhez 's hazafiuságtokhoz fordulok! Gyülekezzetek össze azon nemzeti Zászló alá, mellyet az Oronoko' vizének torkától egész Potosi' hegyeinek tetejéig vittetek győzedelmeskedve! Maradjatok hűségesekek ehez, 's e'képpen megörzi a' nemzet a' maga szabadságát 's bizodalommal számot tarthat ahoz, hogy az ő jövő sorsát tsak a' nemzeti akarat fogja meghatározni. —

„Kolumbiának közönséges kívánsága most a' Nagy Conventnek öszszegyü-

lekezése, melly az ő boldogittatására nézve neki legszükségesebb is. Én ezen Nagy Conventet haladék nélkül özsze hívatom, 's azt a kardot 's a Vezér-páltzát, mellyeket a Respublika kezeimbe adott vala, annak kezeibe vissza adom. Nem árulom-el Hazám' reménségeit. —

„Mi minden ellenségeinknek iparkodásaik mellett is, szabadságot, ditsősséget, és törvényeket szereztünk magunknak fegyveres kézzel. Ezen szabadságot, ezen ditsősséget, 's ezen törvényeket meg is fogjuk mi oltalmazni az undok fejtelenségnek trutzára. — „

„Bolivár Simon.

Feljebb a' rágalmazási elvetemedésekről is említést teve Bolivár de tsak egy szóval. Mennyire mehetett vala már akkor a' dolog Kolumbiában ezen tekintetben, tsak ennek nyilvánosságosítására teszszük ide a' következő tudósítást, melly egy Laguna y rai kereskedőtől érkezvén Havanába, onnét került Párisba, 's ott jött-ki a' Monitörben. Havannából Jun. 10-dikén indították útnak a' levelet, melyben így rajzoltattak-le a' Kolumbiában akkor folyt dolgok: — „

„En egy előbbeni levelemben megjövendöltem, hogy mitsoda állapothoz kell a' Kolumbiai lakosoknak magokat hozzá készíteniek, ha tsak az egek meg nem mentik. A' Libertádor által megrendeltetett adók legnagyobb szorossággal behajtatnak. Sok betsületes személyek, kik ezen adót meg nem fizethették, a' hegyek közzé futottak-ki. Sok külföldiek fogságra tétettek, mint hogy ki akarták magokat ezen adózás alól vonni, 's kétségkívül ki sem fognak onnét addig bocsáttatni, míg meg nem fizetnek. Fizetni pedig tsak nem lehetlenség, mivel minden rangú és rendű emberek szükségét szenvednek. Nem soká arra kell jutnunk, hogy a' nép tsak a' kétségbeesésben találhat magának segédelmet. Néhányak

azon idegenek közzül, kik fogságra tétettek, arra emlékeztették a' tisztikarokat, hogy Bolivár azt ígérte volt nekik, hogy az ő személyekre és vagyonaikra senki nem fogja tenni a' kezit: hanem olly váloszt kaptak a' tisztikaroktól, hogy haszon-talan minden mentség; a' közönséges kaszák kiüressedtek; a' Bolivár által megrendeltetett intézetekre pénz kell; fizessenek, mert különben a' fogházból ki nem jönnek. —

„Minden tartományoknak Kormányozójikhoz és a' városok' Kommandánsaikhoz parantsolat ment, hogy lehető sietséggel minden nállok találtató hadi készületeket indittsanak útnak Portó Cabelló felé, 's ennek végrehajthatására minden kifogás nélkül minden eszközöket vegyenek elé. E'szerént lehet szemlélni a' hadi készületekkel terhelt Öszvéreket Puerto-Cabelló felé seregleni.

„Gen. Paetz még most is a' Lános' vidékein tartózkodik, hol néki elég dolgot adnak a' felfegyverkezett Bándák. Ezen környüállások indították a' Libertádort az újabb hadi készületeknek tételére, az olta nevezetesen, hogy a' Spanyolrész, melynek Cisnéros a' fő vezérlője, minden eszközöket elé vett a' közönséges támodásnak felelevenítésére. Ezt a' Cisnérost sokáig próbálta Bolivár minden ígéretek által a' maga részére hajtani, de célját nem érhetvén végre azt a' jóvallást tette neki, hogy lépjenek három hónapokig tartó fegyvernyugvásra; és erre Cisnéros is rá állott, hanem az ő Spanyol pártosainak száma, mint hogy ő nagyon a' nép kedvihez tudja alkalmaztatni magát, most is naponként nevedik. —

„Bolivár azt gondolta, hogy Cisnérost ezen fegyverszüntetés alatt mesterségesen a' maga hálójába keritheti, elfogathatja, vagy más akár mi módon eltaszithatja, a' nyakáról. Ágenst küldött hozzá a' fegyverszüntetés' feltételeinek meghatá-

rozására, de a' kire nem annyira ezen tárgy vala bízattatva, hanem inkább annak kitanulása, hogy mitsoda hadi ereje 's tanyáji vagynak Cisnérósnak. E' megesevén, 500 emberek rendeltettek ki, hogy Cisnéróst egy erdőben, hol addig tanyázott, körül vegyék és elfogják, 's ezek azt gondolták, hogy már nyert perek van: de Cisnéros nem vesztegett egy helyen, hanem meg változtatta tanyáját, 's a' hegyek között csak valami gyenge tsapatot hagyott hátra. A' Bolívar' emberei ezt nem tudván, körül vették az erdőt, 's az ott lévő gyenge tsapatot véletlenül megtámodták: de azonban Cisnéros is ott termett a' maga nagyobb erejével 's a' Bolívaristákra hátulról rájuk tsapván, őket elszélesztette. —

„Generális Ramirez és Centeno is a' Spanyol részen vagynak és Cisnéróssal együtt dolgoznak a' Constitutziósok ellen. A' Bolívar' sergei nem számosak. Naponként hordják-bé ide Karakásba a' kettenként össze lánczolt Rekrutákat, de a' kik csak az alkalmatosságot várják, hogy ismét elszökhessenek, pedig tudják, hogy ha akkor ismét elfogattatnak, agyon fognak lövettetni. Hadi hajók nintsenek kikötőhelyeinkben, kivéven az egy Ceres nevű Frégátot, de ez is össze roskadt állapotban rothad Porto-Cabellóban. —

„Kolumbiának már semmi hitele nints arra, hogy pénzt kaphasson költsön; magának kész pénze semmi sints; a' földművesek földjeiket nem műveltethetvén, kén-telenítették volt fegyvert fogni, hogy élhessenek. A' földet e'szerént senki se műveli; inség és kétségbeesés állanak mindennütt a' lakosoknak szemeik előtt. Tulajdon szemeivel kell az embernek mindent, a' mik itt mondatnak, látni, ha Kolumbiának mostani állapotját valósága szerént akarja tudni.“

Több illy hangú levelek is jöttek vala ki mostanság az Európai Ujságokban

Kolumbiáról 's az ő Libertádoráról, úgy hogy ezeket tekintve már valósággal kevés reménség lehetne annak további fennállhatásához. Azonban egyszerre ismét megváltozának a' környülállások. — „

„Karthagenából így írtak Junius' 8-dikán: „Egy Kurír, ki éppen most érkezett ide a' belső tartományokrol, az ott folyó legújabb dolgok felől az alább előforduló tudósítást hozta. Végezetre győzedelmeskede a' Kolumbiai nevezetre minden érdemes, minden magokat Hazájok' védelmezésére elszánt embereknek gondolkodási mi-volta! Egy fegyveres Osztály néhány megromlott tudatlan Tiszteknek mestersége által eltsábittatván, fő vezérei ellen feltámodott (t. i. Limában), azokat fog-ságra tette, 's azok által, kik ezen serget veszedelem' örvényébe akarták vezetni, vezéreltetve, vissza tért hazájába: hanem mihent Guayaquilbol vett levelek által azon veszedelemnek örvényei felől tudósított, mellyekbe őtet a' rossz gondolkodású emberek belé taszítani iparkodtak, 's mihent a' Libertádor Elölülő ellen kiszóratott rágalmaszásokot és motskolódásokat megértette, azonnal és azon pillantatban vissza tért kötelességeinek teljesítésére, 's éppen azon eszközök által tette jóvá vétkes tselekedetét, mellyek által azt elkövette vala. Elfogta a' tsábító tiszteket 's által adta őket Generális Floresnek. A' tévelygés csak rövid ideig tartá. A' Kolumbiaiak értelmesebb emberek, hogy sem azon idító okokat meg nem fontolták volna, mellyek ezen meghasonlásnak alapjai valának. Ők vissza emlékeztek a' Libertádornak nagy tettjeire, virtusaira, 's a' szabadságért tett véres áldozataira, 's azonnal az igaz ügy mellé adták magokat 's megátkozták a' támodókat. —

„Az a' levél, mellyet a' fenn említett Kurír a' belső tartományokból Karthagenába hozott, illy szavakból áll: „Bogota Május' 28-dikán. Egy gyors posta, kit

Generális Flores Quitóbol ide (Bogotába) küldött, ma megérkezett, 's olly örvendetes hírt hozott, hogy a' Bustamente' vezérlése alatt volt legyveres Osztály, ő ellene feltámodott légyen, 's most éppen útban van Quitó felé, hogy magát velle (Floressel) özsze tsatolja, 's néki az elfogatott tiszteket, kik közt van Lope-Mendez is, ott által adja. Quitóbol maga Flores is útnak fog indulni Cuenka felé, hogy a' Bustamente' Osztályát magához tsatolja, 's az után ezzel egyesülve Generális Barettonak elejibe menjen, a' ki Guayaquillból Quito felé azon Osztállyal útnak indult, melly az Erizalde' vezérlése alatt oda kiszállott vala."

Nagy Britania.

A' Cronstadtól kivezett Orosz hajós seregnek 8 Línéahajókból, 7 Frégátokból és egy Korvettékből álló Osztálya, Aug. 8 dikán megérkezett a' Portsmonthi kikötőhelybe, hol már az előre oda küldetett Orosz Frégát jó idő-ólta várta. A' kikötőhelyben éppen jelen lévő Nagy Admirális, a' Klarencei Kir. Herczeg, meglátogatta az Orosz Admirálist az ő Admirálisti hajóján; hasonlóképpen a' Londoni Orosz Nagykövet Herczeg Lieven is meg a' Követséghez tartozó minden személyekkel egyetemben.

A' Gibraltárból Jul. 20-dikán indult levelek szerént az a' Frantzia hajós osztály, melly az Algieri kikötőhelyet bezárva tartja, még mind ez ideig munkátlanul tartózkodik ott. Beszélnek, hogy egy Barbarus hajó, melly onnét a' Frantzia olálkodó hajók között kilopódott, mint azután kinyilatkozott, igen különös dolgokkal volt terhelve, tudniillik tsupa papírossal és prédálásra való szabadság-levelekkel, mellyek már az Algiriai tiszti karok által mind aláíratva vagynak, úgy hogy an-

nak minden hajók, kissebbek nagyobbak hasznát vehessék, ha a' Frantzia kereskedő-hajók ellen szolgálatot akarnak tenni, úgy hogy ha példának okáért Gibraltárból vagy akár honnét evezzenek ki, ha van ilyen levél nállok, azzal azonnal úgy dolgozhatnak, mint Algiriai prédálók.

A' boldogült Canning Londonban 1771-ben lett a' világra. Az ő atyja a' Warwickshirei Grófságban valami Foxkote nevű helységben lakozott familiából vette származását, hol ez még ma is fenn-áll, de Catholika Religiót tart. Atyját gyermekkorában elvesztette Canning úr, 's tanítást egy atyjatestvérének jószágától kapott az Eldoni Kolégyomban. 1788-ban az Oxfordi Universitasba küldetett, hol Déák vezéretei 's beszédbéli könnyűsége által különböztette meg magát. Egyéb ifjak között, kikkel ezen Universtáson megesmerkedett, volt az a' Jenkinson is, ki most Gróf Liverpool. Megnyervén itt a' Baccalaurenságot, innét törvénytannal ment, de nem nagy hívatatását érezte ahoz. Sheridánnal és Foxal a' maga atyja testvére' házában tsinálta az esmeretséget, a' ki igen heves ellenzője volt a' Pitt systemájának, a' boldogült Canning pedig Pittnek legnagyobb pártfogója volt; Jenkinson nyerte-meg olly nagyon a' Pitt részére, hogy ennek részéről soha el nem allott, 's a' melly hajlandóságért őtet ezen Minister olly nagyon segíteni kívánta, hogy már 22 esztendő korában módot talált neki a' Parlamentumba való béhozásra, hol a' b. e. Canning 1794-ben Jan. 31-dikén orált legelőször a' Nagybritannia és Sárdinia között kötött békességi Alkunak alkalmatosságával. 1796-ban Kints-Titoknokjává neveztetett; 1801-ben Pitttel együtt ő is letette hivatalát; 's 1803-ban, midőn Pitt ismét a' Kormány mellé tétetett, Canning is tengeri Kints-mesterré neveztetett,

's egész a' Pitt' haláláig megtartotta hivatalát, a' melly 1806-ban történt. —

Ugyan a' b. e. Canning 1807-ben a' külső dolgokra ügyelő Osztályhoz tételt által: hanem az ő Castlereággal történt duellálása miatt, minden foglalatosságoktól elvonni kéntelenített magát. 1812-tőben két versbéli meghívattatást kapott, hogy lépjen-bé a' Ministériumba: de az ő Catholikusok' ügyére nézve ki nyilatkoztatott gondolkodása meg nem engedte néki, hogy magát a' más gondolkodású emberek' vélekedésével összeszatothassa. Az után Lisbonai Nagykövetté 's későbbre a' Kelet Indiai Control' Elöljárójává, 's nem soká Indiai Fő Kormányozóvá neveztetett, de a'-hova nem utazhatott-el, azért, hogy Lord Castlereágh meghalván, a' Király őtet nevezte külső dolgokra ügyelő Ministerré, mellyet mind addig viselt, míg utóbb Fő-ministerré neveztetett.

Az Anglus ujságok nagy hasonlóságot találnak a' Fox és Canning' életeknek végződéseik között.

Minckutánna Fox 1806-ban Ministeriumot formált volna, melyben a' Fő is ő volt, ugyan azon esztendőnek Juniusában utólszor tartott beszédet, a' Parlamentumban 's a' következett Augustusban Chiswickben kimenvén, ott meghalt. Hasonló történt Minister Canningal 1827-ben, a' ki ezen esztendőben ugyan Juniusban tartván utolsó beszédét a' Parlamentumban, Augustusban Chiswickben kimúlt a' világból. 57 esztendőt élt mind a' kettő. —

Úgy beszéltek közönségesen, hogy a' Canning koporsóját a' Pitt és Fox' koporsójik közzé fogják le tenni örök nyugodalomra.

Valamint Fox úgy Canning is több féle orvosi operátziókat állottak-ki halálok előtt a' Herczeg Dewonshire nyári lakhelyén, hol mind kettőjök ezen Herczeg' jóságából tartózkodtak életjeknek utolsó

nyarán. Fox vízkorsági operátziókon esett által, melly nyavalyában sokat szenvedett. Canningot, mint közelébbi ujságunkban megjegyeztük, belek' gyuladása ölte-meg.

Joniai Szigetek.

Korfulból így írtak Jul. 31-dikén; — „Az óta, hogy mult Májusban magát Lord Cochrane ezen tengeren megmutatta 's a' Patrás partokat bezárt állapotban lenni kinyilatkoztatta, azóta el nem távoztak néhány Görög hajók, tudniillik a' Sz. György nevű Brigg és néhány apróbbak a' Zante, Patrás, és Messolongi között lévő öblökből. Mostanig ugyan gondosan vigyáztak, hogy a' Navarinból és Patrásból kivező Török hadi hajókkal szembe ne kelljen találkozniok: hanem e' hónap' 23-dikán 8 Török hajókat, 1 Frégátot, 2 Korvettet és 5 Brigget Navarinból Lepantó felé evezni szemlélvén, ezekre a' Sz. György nevű Görög Brigg, egy más kitsény hajóval, Julius' 24-dikén rájok ütött 's nevezetesen az előre evező Török hajót hatalmassan megtámodta: hanem a' hátrább lévő Török hajók is előre sietvén nem soká megérkeztek 's a' Görög hajók magokat vissza vonták, minckutánna a' két részről valami 100 ágyulévések tétettek. A' fennemlített Sz. Györgynek a' Kommandánsa a' Lord Cochraue' unoka ötse, 's mint mondják sebet kapott ezen tsatában.

Későbbre, Aug. 5-dikén, így írtak ugyan

Korfulból: — „

„Ezen hónapnak 1-ső napján 10 óra felé Zante szigete' hegyeiről a' szomszéd öbölben látták evezni a' Hellás Frégátot egy nagy Briggel, a' Skrophai és Ithakai öblök felé folytatván evezéseket, hol, két Török Korvettékkal szembe találkoztak, melly után az ágyúzás elkezdődvén annak durrogása Zantéba egész délutáni 2 óráig hallott. A' következett napon Augustus' 2-

dikán reggel 9 óra tájban Zántéval által- ellenben látták állani a' Hellást, 's ugyan akkor nem messze a' Kreonerói Görög part mellett látták evezni Sz. Györgyöt a' L. Cochrané Unoka Ötse vezérlése alatt lévő Brigget is, a'-melly egy 24 ágyus Török Korvettét és egy 10 ágyus Schoonert vezetett maga után, mellyeket gyaníthatólag L. Cochrané, ki maga is jelen van a' Helláson, az előbbeni napon történt verekezésben fogott-el. A' Török Korvettén úgy látszott, hogy a' vitorla-fák 's kötelek nagyon megváltak szakadozva, de szorgalmasan dolgoztak a' hajós emberek a' hajó fedelén, melyből azt lehetett kihozni, hogy Cochrané mind a' két elfogott hajót kevés napok alatt használhatókká akarja tenni, annyival is inkább, hogy a' Schoonert csak kevésbé rongálták-meg a' Hellás' ágyúji. Most mindnyájok a' Torne-se nevű kastélyhoz eveztek Elis' partjai mellé.

„Tamás Kapitány az Ádáms Frederik nevű Jónoi gőzhajónak Kommandán-sa, az ezen szigetek között való 8 napi kerüléséből tegnap ismét vissza érkezvén, azt beszéli, hogy a' Helláson L. Cochra-ne alatt alig találtak 80 Görög matrózok; nem akarnak alatta szolgálni, azért, hogy ő, nagyon vakmerő-bolond tengeri katoná, hova járul, hogy az ő nagy ágyújina-k szörnyű dördüléseit nem állhatják-ki, félnek a' megsiketüléstől.

P o r t u g a l l i a.

Lisbonában Jul. 24-dikén lármás néptolongások fordultak elé. Az eddig volt Hadi Minister Saldanha Daun 24-dikben lemondván a' Ministerségről, ebből éj-jeli nagy láрма következett; a' hábor-gó nép e-félét kiáltozott: Eljen Saldanha! Veszsen-el a' Politziai Felvígázó! Saldanha, mint hogy ő láttatott a' népzengés' tárgya lenni, haladék nélkül elútozott

Cintrába, azért, hogy magát rossz akarójinak rágalmazása elől elvonja. Most Oberster Ponte viszi helyette a' Ministeri foglalatosságokat, de a' tsendesség még nem állott helyre.

Későbbi levelekben így íratik-le ezen népzengés: — „

Julius' 24-dikén estve számos szemé-lyek állásba helyezették magokat a' Politziai Felvígázónak lakhelye mellett, ki-nek Bastós a' neve, 's a' salak népet felingerlették, hogy motskolódó kiáltozások-ra fokadjon ellene. Pénzt is osztogattak ki a' kiáltozók között, t. i: fejenként 100 Reeseket, mellyek 14 ezüst krajtzárokat tesznek. A' gyermekeknek 7 krajtzárt, vagy 50 Reeseket adtak. —

A' Lisbonai Udvari Ujságnak eddig volt Redaktora, Freire-do-Carvalha-Liberató-Jose, Julius' 28-dikán elvesztette hivatalát, azért, hogy ezen lármák' alkalmatosságával az Országlószék' ítélete szerint lázzasztó dolgokat hirdetett-ki. Ő Papi szemé-ly; Ex-Minister Saldanha tette volt Ujságiróvá. —

Az ő letétetésére nézve Jul. 28-dikán illy rendkívülvaló Toldaléket adatott-ki az Országlószék ugyan ezen Udvari Ujságban: — „Külső dolgokra ügyelő Ministerium. A' Lisbonai ujságnak tegnapi darabjában olly Czikkelyek jöttek-ki, mellyek a' magok foglalatja 's hibás volta által azt mutatják, hogy az Ujság' Redaktora olly lélektől elevenítették, melly a' jó Rend, az Országlószék' gondólkodása, a' közönséges tsendesség, és a' Constitú-tzió ellen dolgozik. Tehát feltétel nélkül szükségesnek lenni találtatott, hogy ezen Ujságnak Redaktziója olly emberre bízattassék, ki azon bizodalommal, mellyet az Országlószék azon Tisztviselőbe helyezett; kire ezen Ujságnak Redaktzióját bizza, nem él vissza.“

Magához a' Redaktorhoz illy parantsolat érkezett ugyan azon napon: — „Frei-

re-do-Carvalho-Liberato-Jose Urhoz. Uram! Mint hogy azok a' Czikke-lyek, mellyeket az Úr a' Lisbonai Ujság-
nak tegnapi és mai leveleibe felvett, a' Constitúzióval, a' Régens K. Herczegasz-
szony' méltóságával, 's az Országlószék' gondólkodásával ellenkeznek, erre nézve
ő Kir. Herczegaszszonysága' a' Király' ne- vében megparantsólta, hogy az úr az Uj-
ságírói hivatalból tétetődjék-le, mellyet én az Úrnak, hogy magát ahoz tarttsa, [tud-
tára adok. Alá írta: Gróf Daponte
(ideig való Minister.)

A' Londoni Kurír és az Új-Times ugy beszélnek, hogy Saldanha, Szabad Kő-
műves és a' titkos társaságok' barátja lé- vén, ezek most mindent elkövetnek, hogy
a' népet mellette fellázzaszthassák. — Ha- nem az egész történet lefolytát legvilágo-
sabbán elé beszél, Párisban a' Gazette, a' Portuguz nevű Lisbonai Ujságnak
Jul. 29-dikén költ darabjából, illy szavak- kal: — „

„Lisbonában ma meglehető's tsendes- ség van, de e'-mellett még is szükséges- nek tartják számos gyalog és lovas vigyá- zó tsoportokat le 's fel küldözni. Jul. 25-
dike sok embereknek gondolkodási alapját felfedezé, kik Saldanhának letétetődé- sével azt reménlették, hogy tellyes válto-
zás fog történni a' dolgok' folyamatjában. A' Barreirói Ex-Prior így kiáltozott a' nagy-
piatzon az öszszegyülekezett néphez: „A' „Saldanha' megbukásával még nem lett
„mindennek vége; minden Constitúziós „gondolkodású embereknek az ő sorsára
„kell jutni; a' mi törvényes Királyunk „Miguel, minden órán meg fog jelenni
„köztünk.“ — Ezen Pap ugyan, tüstént el- fogattatván, azon fertály' Politziai tisztje'
elejibe állittatott, de ez őtet azonnal el- botsátotta, azt mondván, hogy nem mél-
tó semmi büntetésre. Mikor lakó helyére vissza ment, sok ember kísérte illy kiál-

tozással: Éljen Pedró Császár! A' fegyve- res sergek is a' néppel tartanak, 's nagy
nyughatatlanság uralkodik köztök. Saldan- ha nagy örvendezéssel fogadtatott a' nép-
től Cintrában. Nagy Ministeriális tanátsko- zások tartatnak; Jul. 28-dikán egész éjjel
nagy sokaság tolongott a' Finánczminister' háza előtt, 's mikor megviradott egy folya-
sorol lekiáltott valaki a' néphez, hogy a' Minister öt személlyekből álló Deputátziót
kiván-fel magához; ezek azonnal fel is men- tek 's azt kérdezték a' Ministertől, hogy
vallyon tudja-e a' Princzaszszony, melly nagy kedvetlenséget okozott a' Minister
Saldanha' elküldtetése? A' Minister úgy felelt: „hogy, ő K. Herczegaszszonysága
mindent meg fog tenni a' tsendességnek helyre állittatására.

B é c s.

Híradás. — A' jövő Vasárnap, úgy- mint ezen Hónapnak 26-dik napján innep-
li a' Nemes Magyar Nemzet, Sz. István Ki- rálynak és Apostolnak napját jeles ájtatos-
sággal a' Városban lévő T. T. Kaputzin- us Atyák Templomában. Tíz órakor ve-
szi kezdetét a' Prédikátzió, mellyre a' Nagy Mise következik. Ezen inneplésre minden
Magyar Hívek különös tisztelettel hivat- tatnak.

Magyar Ország.

Itt következik azon Beszéd, mellyet Királyi Magyar Udvari Első Vice-Cancellá-
rius Gróf Revisnyei Reviczky Ádám Úr Ő Excellentiája, ezen Ország-Gyűlési Czik-
kelyeknek Királyi megerössittetése' alkal- matosságával Magyar nyelven a' Királyi
Thronus előtt öszsze gyülekezett Karokhoz és Rendekhez intézett Aug. 18-dik napján
1827-ben:

„A' mellyek ezen hosszas, de sikeres Ország Gyűlésében, Hazánk' érdemes Kép-
viselőinek fáradhatatlan munkálkodásaiból, ditsően uralkodó és mindnyájunkat bóldo-

gító Fejedelmünk' buzgó szándékai szerént, szerentsés egyetértéssel Törvényé váltak; mind ezek a' késő Maradéknak is örökös háládatosságára bizonyos számot tarthatnak, — mert megnyerték minden igaz Magyar' lelkét és szívét.

„A' mellyek eddig el nem intéztethettek, sokkal szövevényesebbek valának, mint sem hogy azok, olly sok más halmos tárgyak mellett, már most egyetemben elrendeltethettek volna; de szeretett jó Királyunk' Atyai gondoskodása erre is mentől előbb bőv alkalmatosságot fog nyújtani.

„Így már tehát csak ama Király és Haza szeretetétől, melly a' Magyaroknak törzsökös öröksége, ama tellyes bizodalomtól, melly a' Nemzeti nagylelkűségnek fő tulajdonsága, és szent Törvényeink eránt való tántoríthatatlan hív engedelmességtől fog függeni, hogy ditső Magyar Ország, rajtunk uralkodó 's atyáskodó Királyunk által mindenekben gyarapodván, légyen és maradjon legbóldogabb édes Hazánk.“

Császár és Király Ő Felségének erre következett Déák Beszédét, közelébbi Ujságunkban közlöttük fordításban.

A' Felség 19-dikben 7 óra felé hasonló pompa nélkül utazott-el Posonyból, mint oda érkezett vala, 's kevéssel azután Nádorispány Cs. K. és Ferdinánd K. Fő Herczegek is követték.

Császár Ő Felsége ugyan 19-dikben déltájban Bétsbe vissza érkezvén, 20-dikben reggel Császárné és Királyné Ő Felségének társaságában, Familiai Uradalmába Persenbeugba vette útját.

Finantziai Minister, az Udvari Közönséges Kamara' Elölülője, Méltóságos Gróf

Nádasdy Mihály Úr Ő Excellenciája, ki ezen Ország-Gyűlésnek végződéséig egyszersmind a' Fels. Királyi Magyar Udvari Cancellariának is Fő Cancellarius a vala, ennyi féle terhes hivatalaiban való könnyebbülés végett, tulajdon maga kérése szerént, Felséges Urunk által a' Magyar Udvari Cancelláriusi hivataltól felmentetvén, ezen Hivatalt, előképpen (modo provisorio) Méltóságos Gróf Revisnyei Reviczky Ádám Úr Ő Excellentiájának adni méltóztatott Császár és Király Ő Felsége, kit egyszersmind Nemes Borsod Vármegyének is Fő Ispányává méltóztatott tenni.

Méltóságos Gróf Batthyány Vincze Úr Ő Excellentiáját, a' Cs. K. Közönséges Camara' Vice-Elölülőjét, N. Hont Vármegye Fő Ispányává méltóztatott nevezni Ő Cs. K. Felsége. —

Méltóságos Gróf Nádasdy Mihály Úr Ő Excellenciája a' Finantziai Minister és Cs. K. Közönséges Kamara' Elölülője, a' Szent István K. Rendjének Nagy Keresztjével —

Personális Méltóságos Majláth György Úr, ezen Rendnek Közép Keresztjével, Méltóságos Zsadányi és Török Sz. Miklósi Almásy Jó'sef Úr, a' Hétszemélyes Tábla' Assessora, és —

Méltóságos Láncozy Jó'sef Úr, ugyan ezen Tábla Assessora, hasonlóan ezen Rendnek Kitsiny Keresztjével, tiszteltettek-meg.

Továbbá, Méltóságos Klobusitzky Péter Úr Ő Excellenciája, a' Kalocsai Érsek, a' Leopold Cs. Rendjének Nagy-Keresztjével, úgy Méltóságos Gróf Nádasdy Ferencz Váczi Püspök Úr Ő Nagysága, Belső Titkos Tanácsosi méltósággal tiszteltettek-meg.

(Folytatása következik).